

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/233/2017
Identifikačné číslo spisu:	6315207840
Dátum vydania rozhodnutia:	24.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočíčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6315207840.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletú W. Q., nar. X. X. XXXX, bývajúcú u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, dieťa rodičov: matky N. Q., rod. U., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom v F., S., t. č. bývajúcej v T., zast. JUDr. Ivetou Horváthovou, advokátkou so sídlom v Brezne, ul. Boženy Němcovej č. 1 a otca neuvedeného, za účasti H. Q., nar. XX. X. XXXX, bývajúceho v F., S., zastúpeného JUDr. Stanislavom Rešutíkom, advokátom so sídlom v Brezne, M. R. Štefánika č. 29/36, o návrhu matky maloletej na úpravu výkonu práv a povinností k maloletej, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 8P/210/2015, o dovolaní H. Q. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoP/11/2017 z 29. marca 2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) rozsudok Okresného súdu Brezno (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) č. k. 8P/210/2015-169 z 22. novembra 2016 vo výroku, ktorým okresný súd zveril maloletú W. do osobnej starostlivosti matky a vo výroku, ktorým uložil otcovi maloletej povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov vo výške 1 049,12 €. V odôvodnení rozsudku odvolací súd uviedol, že preskúmaním veci dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je v odvolaní napadnutom rozsahu vecne správne. Okresný súd vykonal vo veci potrebné dokazovanie, z ktorého vyvodil správne skutkové závery, následne na zistený skutkový stav aplikoval správne právne normy a svoje rozhodnutie zrozumiteľne odôvodnil, pričom pri rozhodovaní zohľadnil aj medzinárodnými a vnútroštátnymi normami garantovaný najlepší záujem dieťaťa. Odvoláciu námietku odvolateľa (H. Q.), týkajúcu sa zverenia maloletej W. do osobnej starostlivosti matky vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnenú a zmenu návrhu, ktorou sa domáhal zverenia maloletej W. do jeho osobnej starostlivosti, nepripustil. Odvoláciu námietku týkajúcu sa trov štátu vynaložených v súvislosti so znaleckým dokazovaním, ktorej podstatu tvorilo tvrdenie odvolateľa o

nedostatku finančných prostriedkov na splnenie uloženej povinnosti, vyhodnotil odvolací súd tiež ako neopodstatnenú konštatujúc, že vzhľadom na osobné a majetkové pomery odvolateľa je rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým ho zaviazal zaplatiť štátu náhradu preddavkovaných trov za znalecké dokazovanie, správne. S ohľadom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dňa 6. 7. 2017 H. Q. (ďalej v texte aj „dovolateľ“) dovolanie, kde uviedol, že dovolanie podáva proti výroku I. rozsudku odvolacieho súdu v časti, v ktorej mu bola uložená povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov vo výške 1 049,12 €, a to podľa ust. § 421 písm. a) C. s. p., pretože odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, tak ako to vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7So/84/2012 z 26. júna 2013, podľa ktorého: „Štát má právo na náhradu trov konania len proti tomu účastníkovi konania, ktorého by podľa výsledku konania postihovala povinnosť na náhradu trov konania voči druhému účastníkovi. Uložiť povinnosť nahradiť takéto trovy možno len tomu účastníkovi, u ktorého nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov a len v tom prípade, keď v konaní nemal vo veci úspech alebo mal úspech len čiastočný.“ Ak teda súd nariadil a vykonal znalecké dokazovanie a zaplatil trovy tohto dokazovania, pre vyriešenie otázky, či a kto komu má tieto trovy uhradiť, je rozhodujúca skutočnosť, či osoba, ktorá by podľa výsledku konania mala tieto trovy uhradiť, nie je oslobodená od súdnych poplatkov. V konaní na súde prvej inštancie ako aj v konaní pred odvolacím súdom bol zastúpený advokátkou určenou rozhodnutím Centra právnej pomoci, preto bol v zmysle ust. § 4 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch ex lege oslobodený od povinnosti platiť súdny poplatok. V uvedenej súvislosti dovolateľ uviedol, že závery súdu prvej inštancie a aj odvolacieho súdu spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci, pričom poukázal tiež na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 327/2010 z 1. 3. 2012. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 CoP/11/2017 z 29. 3. 2017, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 8P/210/2015-169 z 22. 11. 2016 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo aby odvolací súd v zmysle ust. § 449 ods. 3 C. s. p. rozhodol tak, že mení dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a štátu náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s vypracovaním znaleckých posudkov, nepriznáva.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že má za to, že okresný súd a aj súd odvolací z dostupných dokladov riadne vyhodnotili skutkový stav veci a preto navrhuje dovolaniu nevyhovieť.

4. Matka maloletej vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že podľa jej názoru mal byť dovolateľ oslobodený od znášania trov za vypracované znalecké posudky vo výške 1 049,12 €.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a na to oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým je možné napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu pri splnení zákonom stanovených predpokladov a podmienok. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§§ 431 až 435 C. s. p.) a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

7. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe

dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Podľa § 421 ods. 2 C. s. p., dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

10. Podľa § 357 písm. m/ C. s. p., odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

11. Podľa § 447 písm. c/ C. s. p., odvolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

12. V danom prípade dovolateľ napadol dovolaním tú časť výroku rozsudku odvolacieho súdu, v ktorej odvolací súd potvrdil výrok rozsudku okresného súdu o povinnosti dovolateľa zaplatiť štátu náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so znaleckým dokazovaním nariadeným a vykonaným v konaní. Dovolateľ teda napadol dovolaním podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p. rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu o nároku na náhradu trov konania, majúceho v tejto časti povahu uznesenia (§ 357 písm. m/ C. s. p.). Proti takémuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie v zmysle ust. § 421 ods. 2 C. s. p. neprípustné.

13. Na základe uvedených skutočností dovolací súd dovolanie podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol.

14. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v nadväznosti na ust. § 52 zák. č. 161/2015 Z. z., Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte aj „C. m. p.“), tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.